

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concordia. Pia Et Vnanimi Consensv repetita Confessio
fidei & doctrinæ Electorum, Principvm Et Ordinvm Imperii,
atq[ue] eorundem Theologorum, qui Augustanam
Confessionem amplectuntur**

Lipsiæ, 1606

III. De Bonis Operibvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35443

III.

DE BONIS OPERIBVS.

Status controuersie.

INDOCTRINA de bonis operibus, duæ controuersie in quibusdam Ecclesijs ortæ sunt.

I.

Primum schisma inter Theologos quosdam factum est, cum alij assererent: bona opera necessaria esse ad salutem: impossibile esse saluari sine bonis operibus: Et, neminem vnquam sine bonis operibus saluatum esse: Alij verò docerent: Bona opera ad salutem esse perniciofa.

II.

Alterum schisma inter Theologos nonnullos super vocabulis (necessarium & liberum) ortum est. Altera enim pars contendit, vocabulum (necessarium) non esse usurpandum de noua obedientia: eam enim non a necessitate quadam & coactione, sed à spontaneo spiritu promanare. Altera verò pars vocabulum (necessarium) prorsus retinendum censuit: propterea, quòd illa obedientia non in nostro arbitrio posita & libera sit, sed homines renatos illud obsequium debere præstare.

Et dum de commemoratis illis vocabulis disputatum est, tandem etiam de re ipsa fuit disceptatum. Alij enim contenderunt, Legem apud Christianos prorsus non esse docendam: sed tantummodò doctrina Euangelij homines ad bona opera inuitandos esse. Alij hanc opinionem impugnarunt.

AFFIR.

AFFIRMATIVA.

*Sincera Ecclesie doctrinae de hac
controuersia.*

VThæ controuersiaë solidè & dextrè explicentur atq; decidantur, hæc nostra fides, doctrina & confessio est.

Quòd bona opera veram fidem (si modò ea non sit mortua, sed viua fides) certissimè atq; indubitato sequantur, tanquam fructus bonæ arboris.

Credimus etiam, docemus, & confitemur: quòd bona opera penitus excludenda sint, non tantùm cum de iustificatione fidei agitur, sed etiam cum de salute nostra æterna disputatur, sicut Apostolus perspicuis verbis testatur, cum ait: Sicut & Dauid dicit, beatitudinem hominis, cui Deus accepto fert iustitiam sine operibus. Beati, quorùm remissæ sunt iniquitates, & quorum testata sunt peccata. Beatus vir, cui non imputauit Dominus peccatum, &c. Et alibi: Gratia, inquit, estis saluati, per fidem, & hoc non ex vobis, Dei enim donum est, non ex operibus, ne quis gloriatur.

Credimus, docemus, & confitemur, omnes quidem homines, præcipuè verò eos, qui per Spiritum sanctum regenerati sunt & renouati, ad bona opera facienda debitores esse.

Et in hac sententia vocabula illa (necessarium, debere, oportere) rectè vsurpantur, etiam de renatis hominibus, & cum forma sanorum verborum non pugnant.

Sed tamen per vocabula (necessitas, necessarium) quando videlicet de renatis est sermo, non intelligenda est coactio, sed tantùm debita illa obedientia: quam verè credentes, quatenus renati sunt, non ex coactione, aut compulsu legis, sed libero & spontaneo spiritu

præ.

I.

II.

Roman. 4.

Ephes. 2.

III.

IIII.

V.

Rom. 7.8. præstant : quandoquidem non ampliùs sub lege sunt, sed sub gratia.

VI. Credimus igitur, docemus & confitemur, cum dicitur : renatos bene operari libero & spontaneo spiritu, id non ita accipiendum esse, quòd in hominis renati arbitrio relictum sit, bene aut malè agere, quando ipsi visum fuerit: vt nihilominus tamen fidem retineat, etiam si in peccatis ex proposito perseueret.

VII. Hoc tamen non aliter, quàm de spiritu hominis iam liberato intelligendum est : sicut hanc rem ipse Christus, eiusq; Apostoli declarant : quòd videlicet spiritus hominis liberatus bene operetur, non formidine peccatæ, vt seruus: sed iustitiæ amore : qualem obedientiam filij præstare solent.

VIII. Hanc verò libertatem spiritus, in electis Dei filijs non perfectam, sed multiplici infirmitate adhuc gravatam agnoscimus : quemadmodum D. Paulus super eam *Roman. 5.* *Galat. 5.* re de sua ipsius persona conqueritur.

IX. Illam tamen infirmitatem Dominus electis suis non imputat : idq; propter mediatorem Christum. Sic enim scriptum est : nihil iam damnationis est his, qui in Christo Iesu sunt.

X. Credimus præterea, docemus, & confitemur, fidem & salutem in nobis conseruari aut retineri non per opera, sed tantùm per Spiritum Dei, & per fidem (quæ scilicet salus custoditur) bona autem opera testimonia esse, quòd Spiritus sanctus præsens sit, atque in nobis habitet.

NEGATIVA.

Falsa doctrina, superiori repugnans

I. Reijcimus igitur, & damnamus subsequentes phrasas, cum docetur : Bona opera necessaria esse a-

salutem: Neminem vnquam sine bonis operibus saluatum: Impossibile esse sine bonis operibus saluari.

Repudiamus & damnamus nudam hanc, offendiculi plenam, & Christianæ disciplinae perniciosam phrasin: Bona opera noxia esse ad salutem.

His enim postremis temporibus, non minùs necessarium est, vt homines ad rectè & piè viuendi rationem, bonaq; opera inuitentur atq; moneantur, quàm necessarium sit, vt ad declarandam fidem atq; gratitudinem suam erga Deum in bonis operibus sese exercent: quàm necessarium est, cauere, ne bona opera negocio iustificationis admisceantur. Non minùs enim homines Epicurea persuasione de fide, quàm Pharisæica & Papistica fiducia in propria opera & merita, damnationem incurrere possunt.

Præterea reprobamus atq; damnamus dogma illud: quòd fides in Christum non amittatur, & Spiritus sanctus nihilominus in homine habiter, etiamsi sciens volensq; peccet: & quòd sancti atque electi Spiritum sanctum retineant, tametsi in adulterium, aut in alia scelera prolabantur, & in ijs perseuerent.

V.

DE LEGE ET EVANGELIO.

Status controuersie.

QVAESITVM fait: an Euangelium propriè sit tantummodò concio de gratia Dei, quæ remissionem peccatorum nobis annunciet: an verò etiam si concio penitentia, arguens peccatum incredulitatis, quippe quæ non per legem, sed per Euangelion duntaxat arguatur.

AFFIR-

II.

III.

IIII.

V.